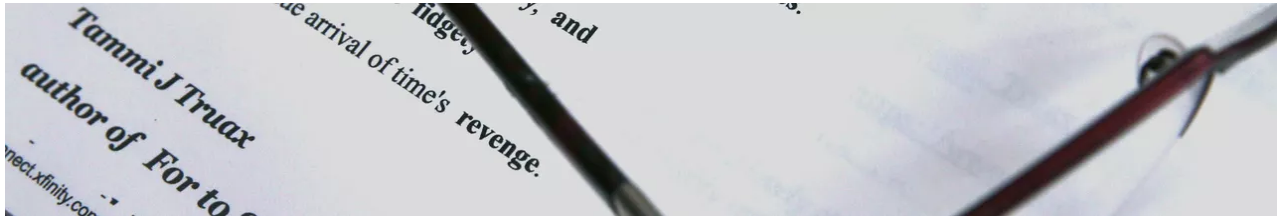

Summit EU-Ukrajina: „Vasalská“ Evropa je na nebezpečné cestě vojenské eskalace, varují analytici

sputniknews.com/20230203/eu-ukraine-summit-vassal-europe-is-on-dangerous-track-of-military-escalation-analysts-warn-1106955592.html

© Sputnik / Стрингер

© Sputnik / Stringer

[Přejděte do mediální banky](#)

/

Summit EU-Ukrajina přichází v návaznosti na oznámení Berlína a Washingtonu o vyslání svých hlavních bojových tanků do Kyjeva, stejně jako příslib německého kancléře Olafa Scholze pokračovat ve vyzbrojování Ukrajiny, dokud nebude Rusko poraženo. Zvýší summit EU-Ukrajina sázky ještě více?

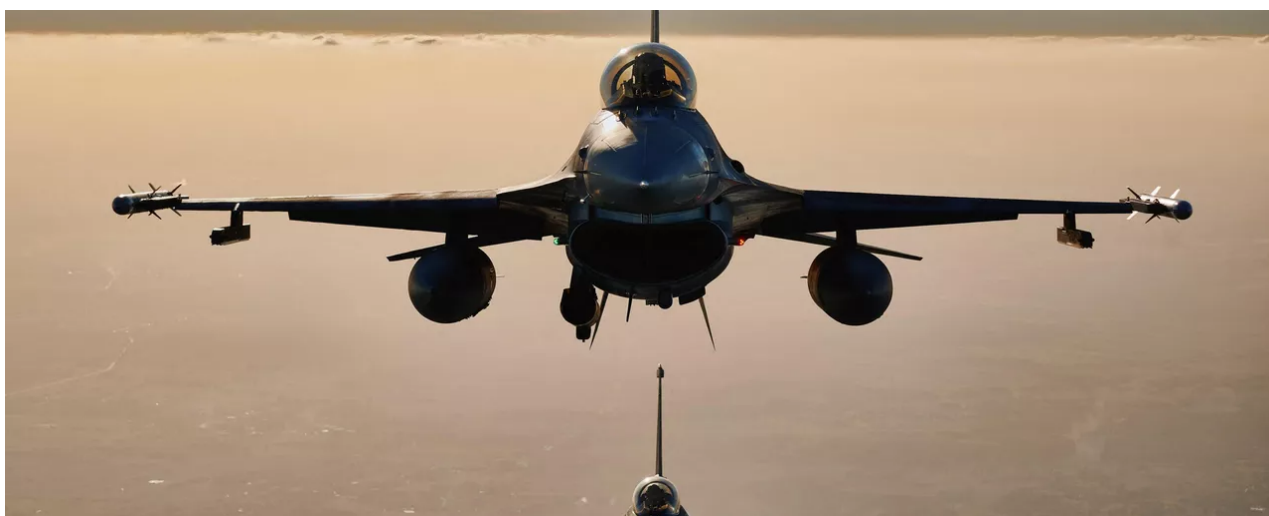
Je pozoruhodné, že Scholz se dlouho zdráhal dodat německé Leopardy 2 do Kyjeva, ale nakonec podlehl tlaku svých spojenců v NATO údajně poté, co Bidenova administrativa slíbila poslat Abramse M1 také do východoevropské konfliktní zóny.

Aby to bylo ještě složitější, nadcházející rozmístění německých hlavních bojových tanků na bývalých ukrajinských územích, které se dobrovolně připojilo k Rusku, vyvolává silné vzpomínky na invazi nacistického Německa do SSSR v roce 1941. **Ruský prezident Vladimir Putin během projevu na koncertě 2. února k 80. výročí sovětského vítězství v bitvě o Stalingrad** poznamenal, že Rusku opět hrozí německé tanky.

"Neuvěřitelné, ale je to fakt: opět nám hrozí německé tanky - Leopardy - které mají na bocích namalované kříže," uvedl.

Zatímco summit měl být věnován otázce míru, je to ve skutečnosti summit, na kterém EU prosazuje americkou agendu k prodloužení války, uvedl Tiberio Graziani, předseda Vision & Global Trends. Pokud chce Brusel skutečně prosazovat mírové řešení konfliktu, měl by zaujmout v první řadě neutrální postoj, argumentoval učenec.

"Dodávky zbraní, stejně jako v tomto konkrétním okamžiku potenciální přistoupení Ukrajiny k unii ukazují, že Brusel není ochoten hrát proaktivní roli při hledání řešení, které by uspokojilo dva uchazeče, Kyjev a Moskvu," dodal. řekl Sputniku.

1. února, 12:07 GMT

Vyslání bojového letadla do Kyjeva znamená další eskalaci

Kyjev mezitím naléhá na Západ, aby mu poskytl stíhačky a další bojová letadla, což USA zatím odmítaly udělat.

Blex se domnívá, že „to by byla nová úroveň eskalace na cestě k postupnému zahrnutí států EU do války proti Ruské federaci proti vůli občanů“.

"Podle mého názoru je nepravděpodobné, že by Bidenova administrativa povolila dodávku starých McDonnell Douglas F-15, stejných, jaké používá Turecko, jejichž cena se pohybuje od 31 do 43 milionů dolarů za kus," řekl Dr. Marco Marsili, výzkumník z Cà. Foscari University of Venice, spolupracovník Centra pro strategický

výzkum a analýzu a bývalý veřejný činitel a volební pozorovatel OBSE/ODIHR, řekl Sputniku. "Ze stejného důvodu se nedomníám, že EU projde dodávkami Eurofighter Typhoon, které stály asi 63 milionů eur; ztrátu letadla v této ceně by bylo těžké ospravedlnit před daňovými poplatníky. pravděpodobnější je dodávka balistických raket středního doletu."

Již dříve Florian Philippot, vůdce Francouzské strany patriotů a bývalý europoslanec, varoval, že dodávka bojových letadel do Kyjeva by byla „nejkratší cestou do třetí světové války“. Komentář přišel, když francouzský prezident Emmanuel Macron v pondělí poznamenal, že Francie nevyloučila vyslání tryskáčů na Ukrajinu.

Je třeba si také uvědomit, že letadla pravděpodobně nebudou řídit ukrajinští vojáci. Výcvik na nových typech letadel by trval příliš dlouho. Dá se očekávat, že s těmito letadly budou „dodány“ i posádky EU.

Dr. Christian Blex

AfD zákonodárce, zemský parlament Severního Porýní-Vestfálska I když mnoho evropských zemí váhá s příslibem stíhaček Kyjevu, jejich „ne“ je podle Guye Mettana, švýcarského politika a novináře a bývalého výkonného ředitele Ženevského tiskového klubu a autora knihy „Vytváření rusofobie“ dočasné. : Od velkého náboženského schizmatu k antiputinovské hysterii."

"To je jen otázka času, abychom ujistili a připravili západní veřejné mínění na novou eskalaci války," řekl Mettan Sputniku. „Jakmile se veřejné mínění dostatečně rozproudí, budou dodány nové dodávky útočných a smrtonosnějších zbraní (...)Cílem NATO, tedy EU a USA, je podporovat Ukrajinu za každou cenu až do kapitulace Ruska. Skrytým konečným cílem je vyprovokovat Rusko k falešnému kroku, jako je jaderný úder, s cílem vyhrát informační válku a odříznout Rusko od jeho spojenců na mezinárodní scéně.“

2. února, 15:07 GMT

Evropané chtějí žít v míru

Není pochyb o tom, že pravděpodobná eskalace neodpovídá zájmu evropských občanů, natož jakékoli nepřímé účasti EU v ukrajinském konfliktu, podle partnerů Sputniku.

"Transatlantické elity v rámci EU jsou naprosto neochotné zastupovat zájmy svých občanů," řekl Blex. "Poslušně a poslušně poslouchají zájmy svého Velkého bratra. Oznámená dodávka hlavních bojových tanků velmi jasně ukazuje, že německá vláda, zejména paní Baerbock, klesla na úroveň vazalů USA."

Členské státy EU pokračují v posilování svých vojenských závazků navzdory protestům a stávkám v souvislosti s rostoucí energetickou krizí a hospodářským propadem způsobeným z velké části zpětným úderem bezprecedentních protiruských sankcí.

"Evropané ztratili veškeré své historické pozadí," vysvětlil Mettan. "Jejich nová generace vůdců - kromě německého kancléře Scholze a maďarského Viktora Orbana - nevěděla o druhé světové válce a dokonce ani o studené válce. Všichni jsou ve věku 40 let, od Itálie po Finsko, od Francie po Lotyšsko, z Velké Británie." do Kanady a Dánska a všichni si myslí, že válku lze vyhrát bez nákladů pro ně.

Spoléhají také na propagandu, která přesvědčí své občany, že ekonomický pokles, inflaci, náklady na energii a průmyslový kolaps lze připsat pouze Rusku.“

V Evropě však zatím nedošlo k žádnému výraznému protiválečnému hnutí, které by bylo schopné přimět vedoucí představitele EU zastavit další militarizaci Kyjeva, upozornili pozorovatelé. Podle Mettana po pandemické krizi COVID-19 s dvouletým blokováním lidé ztratili schopnost protestovat.

"Strategické myšlení převládající během studené války i schopnost analyzovat mezinárodní vztahy z hlediska propagandy a mocenských her zmizely. Bude trvat dlouho, než budou tyto kapacity obnoveny," navrhl.

Velkým problémem navíc zůstávají západní mainstreamová média, zejména v Německu, uvádí Blex. Posteskl si nad tím, že se tisk zvrhl v pouhou vládní propagandu místo toho, aby byl kritický a hlídal berlínské jednání. Aby toho nebylo málo, alternativní a ruská média byla podle něj buď umlčena, nebo byla vystavena přímým zákazům.

"Bez kritických médií je pro mnoho obyčejných lidí obtížné pochopit skutečný kontext. Rostoucí obstrukce kritických médií ze strany EU jasně ukazuje, jak vážně berou unijní elity situaci," varoval zákonodárce AfD.

„Je to manipulace evropských občanů šířením narativu podporovaného politickými vůdci a mainstreamovými médii,“ opakoval Marsili. "Cenzura sociálních médií, zákaz ruských médií, jako je Sputnik, připravuje evropské publikum o plurální informace. Kromě toho jsou z televizní debaty vyloučeny nesouhlasné hlasy, tedy kritika oficiálního narativu. Je to propagandistická kampaň, která funguje na podvědomí lidí; strategie, která se nazývá portmanteau „kognitivní válka“.

Projekt „válečných bubnů“, v jehož čele stojí elity EU, se podle Blexu stal vhodným odvedením pozornosti od vznikajících ekonomických problémů v EU. Využívají ukrajinského konfliktu ke skrývání ideologicky způsobených ekonomických problémů před obyvatelstvem, poznamenal s odkazem na jejich neustálou mantru: **"To není na nás, za to mohou Rusové!"** Přesto chtějí především obyčejní Evropané žít v míru, uzavřel německý zákonodárce.

© AP Photo / Elise Amendola

© AP Photo / Elise Amendola

Cesta muže, který byl kdysi považován za nejrespektovanějšího člověka v Americe, z pozice, kde se ujal amerického prezidenta, až po zdiskreditaci lháře a výrobce odpovědného za dovedení Ameriky k neúspěšné válce v Iráku Rada bezpečnosti Spojených národů, kde 5. února 2003 Powell pronesl projev, který byl zamýšlen jako argument pro americkou invazi do Iráku.

As junior officer in the Marine Corps in the 1980s, I only knew Colin Powell by reputation. When I joined the On-Site Inspection Agency in 1988, I was part of a team of inspectors implementing a landmark arms control agreement, the Intermediate Nuclear Forces (INF) treaty, which Powell, as the National Security Advisor to President Ronald Reagan, shepherded through the negotiations leading up to the treaty being signed, in December 1987, and through eventual ratification by the US Senate, in May 1988. I was part of a team of OSIA officers who were tasked with providing briefings to the US Senate Foreign Relations Committee in the spring of 1988, and I recall passing Colin Powell as we made our way to the Senate secure conference room.

Watch Ex-POTUS George W. Bush Admit ‘Brutal & Wholly Unjustified’ Invasion of Iraq in Freudian Slip

19 May 2022, 08:30 GMT

Generals who worked directly for the President of the United States tend to impress young Lieutenants that way.

My next interaction with Colin Powell was during Operation Desert Storm, in January 1991. I was a junior intelligence officer of the staff of General Norman Schwarzkopf, the Commander of US Central Command. We were two weeks into the war, and the coalition assembled by President George H. W. Bush to evict Iraq from Kuwait was being threatened by the possibility of Israel entering the war. Iraq was firing indigenously modified SCUD missiles into Israel, and the inability of the coalition to prevent these attacks was causing Israel to threaten to intervene and get the job done itself.

There was tremendous pressure on General Schwarzkopf to kill SCUDs, and the US Air Force had diverted thousands of sorties to western Iraq to accomplish that task. In late January, one of these sorties, flown by F-15 Strike Eagles, attacked a convoy of vehicles it claimed were SCUD missiles. The video tape of that strike was forwarded to Central Command Headquarters, in Riyadh, where US Air Force officers excitedly briefed General Schwarzkopf on the results — seven confirmed SCUD kills.

Eager to assuage Israeli concerns, Schwarzkopf held a press conference where he and the US Air Force component commander, Brigadier General “Buster” Glosson, played the tape while proudly proclaiming the US success in targeting and destroying Iraqi SCUDs.

There was just one problem — me. I was the battle damage analyst responsible for making the call on intelligence-based claims of SCUD kills, and my review of the Air Force tapes showed that what were being claimed as SCUDs were actually oil tankers, most probably sanction busters coming out of Jordan. The morning after General Schwarzkopf’s briefing, I prepared the official report on SCUD kills, and where it said “confirmed kills,” I put down “o.”

Soon after I submitted the report, I was confronted by a Colonel on Schwarzkopf’s staff, who asked me to “correct” the report. I told him the number was correct.

“When the Commanding General goes on record saying that seven Iraqi SCUDs were killed,” the Colonel said, “the report produced by his staff had better reflect those numbers.”

Председатель Объединенного комитета начальников штабов Колин Пауэлл указывает на авиабазы в Ираке во время презентации в Пентагоне, 1991 год

© AP Photo / Greg Gibson

I refused to change the report, noting that in my capacity as the officer responsible for ascertaining the accuracy of the numbers contained in the report, I could not claim seven kills when I knew that the number was zero.

I was fired on the spot.

Before I was escorted out of the bunker, I passed a copy of my report, together with a written analysis of why I believed the number to be zero, to the senior Defense Intelligence Agency representative in Central Command. He forwarded the report to Washington, DC, where it ended up on the desk of Colin Powell, who at that time was serving as the Chairman of the Joint Chiefs of Staff.

The long and short of it was that Colin Powell backed me up. He had my report assessed by DIA analysts, who backed up my analysis. While General Schwarzkopf refused to change the numbers, I did get my job back.

Colin Powell also had my back while serving as a weapons inspector with the United Nations Special Commission (UNSCOM), overseeing the elimination of Iraqi weapons of mass destruction. In the fall of 1991, the CIA made a concerted effort to remove from the ranks of UNSCOM three Americans who were “tainted” with the INF inspection experience. According to the CIA, the three persons, including myself, were “too soft” on Iraq because we insisted in following the letter of the law when it came to our mandate to inspect (similar to complying with the letter of the law while implementing the INF treaty.)

The matter reached the desk of Colin Powell, who immediately quashed the effort.

In September 1998, I finally had a chance to meet Colin Powell in person, during a conference in Aspen, Colorado organized by Teddy Forstmann, the CEO of Forstmann & Little, a major investment management company. Both Colin Powell and I were featured speakers at this event. We had a long conversation over breakfast, and then at lunch, where I was interviewed by Charlie Rose, Powell joined Sam Nunn and Henry Kissinger in rising to his feet to openly praise me as “a great American.”

On Anniversary of Invasion of Iraq, Ex-Arab League Chief Reflects on US Lies & Miscalculations
20 March 2022, 21:42 GMT

It remains one of the highlights of my life.

Later, when we found ourselves on opposing sides in the leadup to the US invasion of Iraq, Colin Powell remained a class act, refusing to engage in the tactics of character assassination used by other Bush administration officials when trying to refute my claims that Iraq no longer had weapons of mass destruction worthy of a US-led war.

No amount of good feeling and positive past history, however, could repair the damage Colin Powell did to his reputation in my eyes when he presented himself before the United Nations Security Council on February 5, 2003, and made a case for war that was composed entirely of lies, distortions, and fabrications.

U.S. Secretary of State Colin Powell holds up a vial that he said could contain anthrax as he presents evidence of Iraq's alleged weapons programs to the United Nations Security Council. (File)

© AP Photo / Elise Amendola

In my experience, Colin Powell had always represented the personification of a man of character who would always do the right thing.

But as I watched him spout lie after lie, I immediately saw him for what he truly was—an inadequate man who proved unworthy of the responsibilities given him.

Colin Powell had once said that his experience in Vietnam taught him that those in positions of power and authority could never again allow lies to shape policy when the lives of American servicemembers was on the line.

On that day, February 5, 2003, Colin Powell put the lie to that statement.

He failed the American people.

He failed the world.

Sám selhal.

Muž, který mohl být prvním afroamerickým prezidentem, se místo toho proměnil v jen další osobu slabé povahy, neschopnou dát všechno do čela, když bylo nejdůležitější chránit životy těch, kterým přísahal sloužit.

© 2023 Sputnik. Všechna práva vyhrazena. 18+